

Ünnepekre várva!

Ünnepekre várva!

Tóth Enikő válogatott versei az ünnepekről
(Szerkesztette: Kardos Sarolta
Összeállította: Szepesi-Tóth Levente)

Tóth Enikő: Ajánlás

Kedves Olvasó!

Ez a 6. elektronikus kötetem itt a MEK gyűjteményében. Próbálom tematikusan csoportosítani verseimet, ezek a versek kizárólag az ünnepeinkhez köthetőek. Az ünnep érték számunkra, előkészület és várakozás, fontos kiemelkedő pontja életünknek. Ünnepeink szebbé teszik napjainkat, s kiemelnek egy-egy jeles eseményt a szürke hétköznapi forgatagából. Napjainkban különösen fontos a varázs átadása és megélése, melyet egy-egy ünnep okozhat.

Kötetemben kitérek az egyházi ünnepekre, a nemzeti ünnepekre és a családi ünnepekre is. Kronológiai sorrendben haladok az évvel, a verseim az újévtől szilveszterig tartanak. Egy év rengeteg ünnepet és élményt rejt magában, melyet a szép napok által megélhetünk...

Ajánlom e kötetet azoknak, akik ünnepekhez kapcsolódó verseket keresnek. Pedagógusoknak, akik az iskolai műsor készítéséhez már nehezen találhatnak ki újat! Tanárként mindig felettünk lebeg a feladat, hogy évről évre valami mást tanítsunk be a diákoknak, vagy más oldalról szemléltessünk egy témát. Az ünnepekhez kapcsolódó verseim remek segédletek lehetnek etika órai témákhoz, vagy osztályfőnöki óra tematikus egységeihez, melyek az ünnepekről szólnak!

Verseimet a poet.hu oldaláról válogattam össze annak alapján, hogy milyen ünnephez tartozik több megtekintés. Tóth Enikő Enci néven vagyok fent az oldalon, s mindig figyelek arra, hogy egy adott alkalomhoz kapcsolódva verset írjak!

Számomra a hagyományos versformák képviselik az értéket, nem írok rím nélküli szabadverseket. A legfontosabb, hogy mindenki számára érthető legyen, amit írok, hogy a diákok is tudjanak azonosulni verseimmel. Hiába hirdetik sokan, hogy a költészet a széteső világot jelképezi manapság, szerintem minden ember a harmóniára törekszik! Ezek a verseim ünnepeidet szebbé és harmonikusabbá tehetik, remélem, sikerül majd választani közülük!

Bármilyen észrevételt szívesen várok a toen78@digikabel.hu e-mail címen!

Szeretettel gondolok Rád és ünnepedre, hogy szebbé tegyem azt!

Tóth Enikő a szerző

Eddig megjelent köteteim a MEK-ben:

Anyalíra: édesanyáknak, kismamáknak szóló versek

Lombhullástól hervadásig: Válogatott természetverseim, őszőlől ősziig...

Eszemiszom versek: ételekről szóló gyermekverseim ovisoknak

Ne félj! Iskolás gyermekeknek szóló terápiás versek az életről...

Útkeresők: Felnőtteknek szóló verseim, akik eltévedtek az élet útvesztőiben...

Tartalomjegyzék:

Tóth Enikő: Ajánlás	4
Ünneped... ..	8
Újévi köszöntő Neked!	9
Boldog újévet!	10
Újévi köszöntő.....	11
BÚÉK!	12
Vízkereszt után... ..	13
Farsangoló gyerekek.....	14
Álarcaink	15
Farsangi álmok!	16
Hamvazószerdán	17
Hamvazószerda	18
Forr a dalom!.....	19
Mi magyarok... ..	20
Szabad ország	21
Húsvét felé	22
Húsvét.....	23
Mindenki Golgotája!	24
Anyák napi vers!	25
Az anya és a gyermek.....	26
Orgona ága	27
Nagymamáknak anyák napjára... ..	28
Anya csak egy van	29
Ajándék gyermeknapra!	30
Maradj gyermek!	31
Pümkösd	32
Magyar kenyér	33
Száll az ének.....	34
Szent István ünnepére... ..	35
Nem felejtve.....	36
Lyukas zászló	37
Gondolkodj el!	38

Halottak napjára	39
A sírnál.....	40
Hol vannak ők?	41
Égre tekintünk.....	42
Vasárnap novemberben!.....	43
Angyalok járnak.....	44
Advent felé	45
Rejtőzködő szeretet	46
Csodaváró.....	47
Remény	48
Téli csodák.....	49
Csokimikulás	50
Mikulás.....	51
Kívánság Mikulásra!	52
Csizmák a téren... ..	53
Itt a Karácsony!	54
Karácsony égtől a Földre!.....	55
Karácsony kicsit másként.....	56
Karácsonyi ének	57
Karácsony napján	58
Gyermekálom karácsonyra!	59
Díszítsd fel!	60
Elfelejtünk... ..	61
Meríts erőt!.....	62
Ez a szilveszter... ..	63
Szilvesztértől az újévig.....	64

Ünneped...

Ünneped él veled,
benne a kezdeted,
év az időn forog,
így leszünk boldogok!

Ünneped végtelen,
átfut a fényeken,
ne legyen tört varázs,
csak élmény, semmi más!

Családdal messze érsz,
nemzettel légy merész,
célod, hogy szép legyen
Veled a végtelen!

Mindig a szeretet
fogja meg két kezed,
Karácsony fényével,
sok újabb lépéssel!

Gyermeked rád figyel,
ne cseréld senkivel
el azt, mi szép lehet,
éld meg az ünneped!

Újévi köszöntő Neked!

Boldogságot, békességet,
szeretetet, kedvességet,
tisztá hitben erős lángot,
Isten által legyél áldott!
Ezt kívánom az újévre,
s ne legyen több gondod végre!
Éld meg, mit a szíved kíván,
ne bukjon el egy-egy vitán!
Így érezd, hogy szép az élet,
kívánok boldog újévet!

Boldog újévet!

Szálljon az ének,
vége az évnek,
táncol a hajnal, hangos a bál.

Durran a pezsgő,
vár a jövődő,
trombita harsan, mind kiabál.

Részeg a földön,
teste a börtön,
múlik a sírás, nem kesereg...

Sok pici álom
száll puha szárnyon,
alszanak mind a kisgyerekek.

S eljön a reggel
tétova perccel,
várod az új év hangulatát.

Így visz az élet,
hozva tenéked
tisztá reményeket éveken át...

Újévi köszöntő

Ha egész éjjel mulattál,
s leöntötték a kanapéd,
vagy épp szerelmet kutattál
és elhitted, hogy a tiéd!
Az mindegy, hogy ki ébreszt fel,
a gyerek vagy egy idegen,
a lényeg, hogy e kis versem
ne hagyjon téged hidegen!
Hajnali szélbe kiáltok:
boldog újévet kívánok!

BÚÉK!

Boldogság az élet álma,
Újra éled, rád talál ma,
Érezd, itt van a szilveszter,
Kedvenc dolgaid ne vedd el!

Búcsúzunk a régi évtől,
Újat kezdve majd a léttől,
Ébredő hangulatárban,
Koccintunk az éjruhánkban...

Bátran újév hajnalára,
Útra indul lelked tánca,
Ékesebben, fényesebben
Kezdj élni a bűvöletben!

Benned éljen minden, mi szép,
Újra színesedő fénykép,
Érintésed égig szálljon,
Kívánságod megtalálja!

Vízkereszt után...

Ünnepednek múlik álma
vízkereszt után,
néha bizony rád találna,
az idő fut ám!
Januárral szépen, csendben
ballagsz egymagad,
téli tájon olykor rendet
tesz a pillanat...

Ködfátyolból kis hópehely
kristályként leszáll,
januárban jól megfelelj,
félév vége vár!
Mégis jön a farsang újra,
átvisz mindenen,
jelmezek mögé elbújva
hosszú éveken!

Vízkereszt után a jószág
sose múljon el,
legyen benned szép valóság
lelkedhez közel!
S farsang álarcai mögött
újra felragyog,
csak szeretet lángja között
leszünk boldogok!

Farsangoló gyerekek...

Farsangoló gyerekek,
szemükben a szikra,
táncoljanak veletek,
ez az élet titka!
Mindegyik más e napon,
perdülnek a vágyak,
ez egy remek alkalom,
boldogsággal várnak...

Ki mi lenne szívesen,
megélik most egyszer,
jelmezekben színesen,
arcukat ne fedd fel!
Minden gyerek hittel él,
valóságnak tükre,
farsang álma mind elér,
őrizd meg örökre!

Álarcaink

Álarcomat hordom
minden télnek végén,
így elszáll a gondom
farsangi bál mélyén!

Álarcodat látva
elindul a látszat,
soha nem hibázva
itt mindenki játszhat!

Álarcunk az éjben
táncról táncra libben,
februári fényben
semmi kétség nincsen!

Aztán lassan ébredsz,
messze repül álmod
igaz arcod kész lesz,
s éled valóságod...

Farsangi álmok!

Anya, én egy labda leszek,
réten föl-le szálllok,
gyerekekkel csak jót teszek,
játékszerré válok!

Vagy talán egy felhő volnék,
esőben a könnyem
életvízbe belefolynék,
minden menjen könnyen!

Ablakod is én lehetnék,
mely, ha nyitva állna,
elmúláson elmerengnék,
nézve a világra...

Vagy talán a törvény leszek,
aranytollal írva,
dolgoznának szorgos kezek
mindent kijavítva!

Végül orvos is lehetnék,
hogymint semmi se fájjon,
gyógyszereket feltalálnék,
hogymint gyógyulás várjon!

Aztán egyszer álarcaim
eldobom a porba,
és a világ szép napjain
ember leszek újra!

Hamvazószerdán

Félve indultam az utcán:
éppen így, hamvazószerdán,
lelkemben furcsa kis dalok
arról, hogy egyszer meghalok.
Hisz porrá lesz majd az élet,
jaj, mennyi kis lángot éget
az ember, míg e Földön él,
s teste fontosabb mindennél!

Isten házába betérve
sokan várnak a misére,
homlokokon hamukereszt
hirdeti, hogy Jézus szeret,
s boldog vagyok már az utcán:
éppen ma, hamvazószerdán!

Hamvazószerda

Porból lettél, porrá leszel,
jól gondold meg, hogy mit teszel,
túl rövid a földi élet,
Isten útja az ígéret.

Testi vágyak elhamvadnak,
csak az álmaink maradnak,
s múltó idő hangja felett
lelked kap örökre helyet...

Homlokodra hamukereszt
rajzolódik, hogy ne feledd,
Jézus mindig melletted van,
kísérve földi utadban.

Forr a dalom!

Forr a dalom, száll a szélben,
eső esik lenn a téren,
ráhullik a kokárdára,
ne legyen a szíved zárva!

Nyisd ki lelked tiszta szóra,
itt az ünnep, itt az óra!
Petőfiék megálmodták:
egyszer eljön a szabadság...

Ország, ahol nem bánt senki,
ahová jó hazamenni.
Tiéd a táj, erdő és ég,
benned a nemzeti egység.

Veled van az anyanyelved,
felfogásban örök elved,
magyar földön megszülettél,
s ideköt, hogy felnőtt lettél...

Magyar szót adsz gyermekednek,
őseinknek ők felelnek,
tanulva a világfáról,
és a nemzet szép álmáról.

Hisz a fának sok kis ága
egy-egy lélek, mind oly drága!
Egy istenben, egy hazában,
bízzanak a magyarságban!

Mi magyarok...

Mi magyarok, összetartva,
együtt jutunk ki a partra,
felettünk, ha szél is forog,
hazánkban leszünk boldogok!

Anyanyelvünk örök érték,
versben legyen rím vagy mérték,
Petőfiék álma felett
ma is véres alkony remeg!

Elhitték és harcba mentek,
most csak őseink felelnek,
kérdéseink szalaglétben
feszülnek tavaszi fényben!

A magyarság összetartó,
kultúrában kimagasló,
Istenben hite töretlen,
hazáért él rendületlen!

Magyarságunk nemcsak álom,
átszáll sok országhatáron,
közös hittel szól az ének,
szíveink így összeérnek!

Márciusnak közepében
kokárdád az örök érdem,
közös múltunk egyre hordjuk,
s gyermekünkbe beleoltjuk!

Legyen magyar, legyen értő,
hazáját majd éppígy féltő,
így marad fenn örök álmunk,
évezredes magyarságunk!

Szabad ország

Szabad ország szabad népe
kokárdával megy a térre,
lelke mélyén hord egy álmot,
elnyerni a szabadságot!

Petőfiék hitték, várták,
sőt még ki is kiabálták,
megdöntve a nagyhatalmat,
csináltak egy forradalmat!

Magyarságunk örök álom,
átszál sok országhatáron,
szabad élni, szabad hinni,
hétköznapiakat jól bírni!

Szabad várni gyermekedre,
kérdéseire felelve,
válaszodból mindig értse,
szívében éljen a béke!

Húsvét felé

Elindul a lélek fel a Golgotára,
fényes napra kelve, megváltásra várva,
Istennek énekét fülekbe zengeni,
s a kereszthalállal valamit kezdeni...

Így indul a lélek fel a Golgotára,
Mária tétován néz egyetlen fiára,
könnye hull, patakként földünkön szétárad,
a hit a szívünkben soha el nem fárad.

Minden új húsvétban saját golgotánkat
megjárjuk, cipelve örök keresztfánkat,
majd, mikor Jézusnak lehullik a vére,
átéljük, velünk van örök szenvedésben...

Húsvét

Húsvétra készülsz, az ünnepet várod,
tavaszra ébred az égi határ,
eldobod lassan a télikabátot,
nyílik a szíved, égi jelre vár...
Indul a lélek fel a Golgotára,
újragondolva a kereszthalált,
Isten a Fiát küldte e világra,
s az emberi gyarlóság égre kiált!
Eljön a vasárnap arany szavakkal,
hirdeti végre a feltámadást,
múló időben sok új tavasszal
húsvétnak ünnepét adja majd át...
Boldog a világ, Jézus feltámadt,
szívekben ismét a hitünk szétárad...

Mindenki Golgotája!

Mindegyik embernek van egy Golgotája,
húsvétra felmegyünk, megváltásra várva,
életünk keresztjén cikáznak az álmok,
elkopik, megfakul, hogyha nem vigyáztok.

Bűneink felhordjuk mi a Golgotára,
Krisztus néz bennünket, halott ajka zárva,
mégis úgy érzed, hogy valamit üzenne,
az emberiségért igen sok jót tenne.

Húsvétunkban él az igaz feltámadás,
hited erejében mindig nagy számadás,
Golgotánk tetején megnyugszik a lélek,
Jézus a szívedbe hinti, mi az élet...

Erős hitben élhetsz, Krisztus feltámadott,
emberért, világért áldozatot hozott,
megéljük mi is most, megváltást hirdetve,
szívünkben vágyva a tiszta szeretetre.

Anyák napi vers!

Anyák napja reggelére
virágba borul a rét,
életednek kezdetére
került az örök pecsét.

Édesanyád szeme figyel,
egyengeti léptedet,
melletted áll mindig, hidd el,
megfogva a két kezed!

Ha bajban vagy, veled szenved,
ahogy csak tud, úgy segít,
szavában az örök kezdet,
mit lelkével rád terít...

Köszönd neki életedet,
őrizd minden mosolyát,
el nem múló érzésedet,
hogy ő az édesanyád!

Az anya és a gyermek

Én drága anyukám, maradj mindig velem,
te vagy, ki először érezted életem!
Gyermekem, gyermekem, mindig veled vagyok,
úgy vigyázok reád, ahogy a csillagok...

Anya, ha felnövök, akkor is így féltesz?
Simogatsz, átölelsz, és mindig megértesz?
Hát persze, hogy így lesz, hisz te vagy minden álmom,
mi lüktet a szívben, s fáj a léthatáron!

Anya, ha rossz leszek, nem olyan, mint vártad,
szíved nyílt lesz felém, befogad a házad?
Bármit teszel, egykor hozzám visszatérhetsz,
szép, gyermeki szóval tőlem mindig kérhetsz...

Anya, ha boldogság kísér el az úton,
velem együtt örülsz, megnyugszol majd, tudom.
Ha te boldog leszel, én is azzá válok,
táncolnak köröttünk apró földi lángok!

Anya, ha egyszer majd öreg s beteg leszel,
én leszek, ki végül megfogja a kezed!
Az a kézfogás lesz végső földi álmom,
mely üdvözülést hozhat majd a másvilágon...

Én drága anyukám, maradj mindig velem,
érzed, hogy a tiéd gyermeki életem?
Enyém marad mindig, mert ez a szeretet,
kötélékben élve bennünk foglal helyet...

Orgona ága

Anyalíra részlet

Orgona ága, lila ruhában
emlékezzél az édesanyákra!
Májusi reggel anyáknak napján,
indul a gyermek, dal csendül ajkán,
mosoly az arcán, virág kezében,
s könnycsepp ragyog az anya szemében!

Orgona ága, sötétlilában
emlékezzél az édesanyákra!
Felnő a gyermek, barátja hívja,
van már rengeteg elrejtett titka,
az anya kérdez, de nem kap választ,
tinédzserlélek néha elfáraszt,
mulatni megy, de az utolsó pénzén
virágot vesz a nagyváros szélén,
így áll reggel az anyja elébe,
s könnycsepp ragyog az anya szemében!

Orgona ága, fehér virágban
emlékezz régmúlt édesanyákra!
Felnőtt a gyermek, virág kezében,
temetőkertbe indul ki éppen,
ott áll a sírnál, felnéz az égre,
örül, hogy eljött, s itt lehet végre,
esőcsepp hullik, felette felhő,
titkon reméli, álmában eljő,
s a sírnál a virágot rendezi szépen,
könnycsepp ragyog a gyermek szemében...

Nagymamáknak anyák napjára...

Virággal kezvedben indulj nagymamádhoz,
ő is sok időt és dolgot reád áldoz,
vigyáz rád oly sokszor féltőn, ha beteg vagy,
mosolya ragyogó, veled el sosem fagy!

Arcán már olykor az elmúlást meglátod,
mégis melletted áll, akár egy barátod,
segíti életed jó szóval, élménnyel,
gyermeki világod az égnek kékjével!

Boldogság, nevetés veled minden álma,
szereteted csokra bizony rátalál ma,
óvd őt, hogy életed sokáig kísérje,
szemében ragyogást örömed ígérje!

Nagymamád hangjában benne a bölcsesség,
lelkednek szárnyain él az örök egység,
köszöntsd őt ma szépen, két karoddal tárva,
hiszen te vagy neki a kis unokája...

Anya csak egy van

Anya csak egy van, hiába látod
utcán elmenni nőideálad,
keresed arcát távoli csendben,
lassan elérő létfeszülésben...

Amikor útra indul a lábad,
kívánságzápor hullik utánad,
hangjában féltés, testével árnyék,
régii kötődést érezd, hogy áll még!

Anya csak egy van, indulsz virággal,
lelkeden égő, régi hibákkal,
szíve ragyogva várja az álmod,
újra teremtő régi világod!

Akkor is indulsz, hogyha már távol,
néz le a lelke égi világból,
sírja a könnycsepp virágot rajzol,
gyermeki éned várja őt akkor...

Ajándék gyermeknapra!

Ajándékba békét kérek,
szeretetet, mit jól mérnek,
már kisgyermekkortól érzem,
ettől lesz önbecsülésem!

Ajándékba mosolyt adjál,
távol soha ne maradjál,
vigasztalj meg, hogyha sírok,
a világgal még nem bírok!

Ajándékba kérek szépet,
nyárban nyíló színes rétet,
mindig legyünk egy családban,
együtt higgyünk így egymásban!

Ajándékba még azt kérem,
senkitől ne kelljen félnem,
iskolában a társaktól,
vagy túl hangos tanároktól!

Ajándékaim megkapva
boldog leszek gyermeknapra,
teljes lesz az én életem,
míg felnövök, így élj velem!

Maradj gyermek!

Még maradj gyermek,
így felemelnek
álmok az égre,
tündérmesékbe,
hidd csak a szépet,
itt az ígéret,
benned a játék
fényes ajándék!

Így e jeles nap
épp ma veled van,
szivárvány éled,
nézd csak a képet,
bodzavirágról
szellő varázsol,
nincs, ami ámít,
várd a csodáit!

Pünkösöd

Áradj ki, Szentlélek,
itt kik várnak téged,
nagy folyók közt kis hazában,
megfáradtan élnek!

Sokan erre-arra,
néznek a magyarra.
Miért hagytad el szép hazádat,
szentlélek galambja?

Mindig igaz voltál,
Mária hangján szóltál,
rég lapos imakönyvből,
szól érted a zsoltár!

Indulj el, új élet,
segítsd őt, Szentlélek,
hogy a gyermek boldog legyen,
értük szól az ének.

Így a nyári napban,
sok kis madárdalban,
felcsendül az Isten hangja:
Bízok a magyarban!

Magyar kenyér

Hazánk könnye, eső áztat,
növeli az új búzáinkat,
sárga kalász, színes rétek,
mutatja, hogy mennyit értek?

Sül a kenyér, magyar álom,
lisztet az időn szítálom,
tereli a felnövőket,
öleli az esztendőket!

Kenyer készül, közös a cél,
íze hozzád ma még elér,
benne él őseink kincse,
sütés titkával behintve!

Kenyerünkben öröm s bánat,
magyarságod rád találhat,
minden falat élő remény,
itt e földön örök a fény...

Száll az ének...

Száll az ének már sok éve,
István király ünnepére,
templomokon a keresztek
néha bizony megremegnek!
Félünk kicsit egyre mástól,
ettől a nagy Európától,
sok országba sokan jönnek,
hullanak az égi könnyek...

István király fentről látja,
s ráborul a keresztfára,
csak a magyar el ne vesszen,
kéri Istent ott fent csendben!
Nem lehet, hogy sok szív azért
hiába halna a honért,
erős nemzet négy szép vára
emlékszik Koppány szavára!

Ősi hitünk is egybetart,
világfáról sok ág kihajt,
összetartunk, egyre félünk,
ne sodorják el majd népünk,
vér áztatta néha sorsát,
s Krisztus szentsége az oltárt!

Száll az ének, hogy ne féljünk,
ünnepen egymáshoz érjünk,
nyitott szívvel összeállva
ne boruljunk a fejfákra!
Éljünk soká, erős nemzet,
kereszténységgel itt rend lett,
s István király fenn az égen
nagy nemzetét óvja éppen...

Szent István ünnepére...

Ének száll a szélben Szent István királyról,
kinek dicsősége nincs ma tőlünk távol,
ő nagy, erős hittel nemzetet teremtett,
értékként ránk hagyva a keresztény rendet,
Mégis megtörtént, hogy bölcs sámán és táltos,
Koppány vére tapadt a négy vár fokához,
dalolt az ősi hit egy utolsó lángot,
majd elnyelte végleg a Holdvilág-árok...
Ma mi is így vagyunk, kicsit néha félünk,
meddig tart nemzetünk, meddig élhet népünk?
Hány fiatalnak kell más országba menni
ahhoz, hogy életét el tudja kezdeni?
Talán egyszer büszke lesz, aki majd itt él,
hisz a magyarságunk fontosabb mindennél,
sok apró kis gyöngyszem vagyunk mi a láncban,
együtt ünnepeljük Szent Istvánt egy táncban..

Nem felejtve...

Él a magyar nem felejtve,
Himnusz halkan énekelve,
féltve mélyen hord egy álmot,
elnyerni a szabadságot!

Hisz felettünk még a fákon
lelkek lógnak fénysugáron,
majd a tömeg közé löve
test fordult az anyaföldbe...

Ó, anyaföld, itt szült anyánk,
katona is volt még apánk,
rab magyarnak fáj a lelke,
e nap bizony énekelne.

Hozna szót és tiszta jövőt,
egyenlőséget, felnövőt,
hogyan kik életük áldozták,
érezzék, él Magyarország!!

Lyukas zászló

Lyukas zászló közepében
elszakadt a pillanat,
forradalomnak hevében
túl sok volt az áldozat!
Szép hazánkért, szabadságért
ezrek mentek előre,
gondolatoknak hamváért
fizettünk egy időre...

Lyukas zászló közepéből
kitépték a zsarnokot,
s harcosoknak hű hitéből
néha bizony vér fagyott!
Hiába, a hősi lelkek
velünk élnek s üzennek,
fákról lógva, fényözönnel
szólnak értő füleknek!

Lyukas zászló közepén át
megláthatod nemzetünk
küzdelmesen, népek árján
érezd, el sosem veszünk!
Higgy a jóban, értékekben,
mit letettek őseink,
így örökre jelképekben
élnek velünk hőseink...

Gondolkodj el!

Gondolkodj el ötvenhaton,
forradalmon, országodon,
szabadságon. Hol a béke?
Mennyi ember harcolt érte...

Gondolkodj a börtönfalon,
kíntól vérző vasrácsokon,
azon, hogy kit haza vártak,
annak régen gödröt ástak!

Gondolkodj a lyukas zászlón,
sok kis elmosódott álszón,
csak beszélünk, de nem értjük,
hazánkat mikor is féltjük?

Gondolkodj, hogy régi lelkek
fákról lógva ünnepelnek,
ők megtették, hitték, várták,
és még ki is kiabálták!

Gondolkodj el nemzeteden,
őseiden, gyermekeden,
Istent kérd, ki oltalmat ad,
hogy ne élj át forradalmat!

Halottak napjára

Kik már rég nincsenek velünk,
akikért sírva szenvedünk,
szellemük távol, fent ragyog,
fényesek, mint a csillagok!

Földre már csak a gondolat
repíti őket néhanap,
mikor mi rájuk gondolunk,
lelket fénytől eloldozunk...

Majd az emlékezős napok
után csak hideg hajnalok
maradnak, s az égre nézve
állunk, sokszor megigézve!

Hiszem, hogy él egy szebb világ,
hol javíthatunk sok hibát,
s ott a reménység ölében
élnek ők, angyalok körében...

A sírnál...

Itt élt, fejfa a névvel jelzi az élete titkát,
gyertya ragyogja a sírt, hullik a sárga levél,
égen a csillag távoli fényei egyre vigyázzák,
nézi a lélek, majd lassanként hazatér!
Benned az érzés régi hitéből rozsdafa hullik,
arca varázsa ragyog, álmát hordja a szél,
lassan a bánatfény koszorúja a létben eloszlik,
benned az emlék, és érzed, a lelke ma él!

Hol vannak ők?

Halk suhogással szállnak a fényben,
hangjuk a szélben őszi világ,
titkukat nem tudom érteni én sem,
sírra hajol ma néhány virág...
Hol van az emlék? Távoli óra,
köd köti fátylát az ablak alatt,
régi kis álom, tétova szóra
nem jön a válasz, így elapad!
S fenn a magasból indul a lélek,
száll le tehozzád, s nézi a sírt,
könnyedet elnyeli őszi enyészet,
nem látja senki, hogy valaki sírt...

Égre tekintünk...

Égre tekintünk,
rozsdá az ingünk,
ősz szele varrt ránk barna ruhát!

Mind, amit hittünk,
távoli kincsünk,
hallod az emlék halk moraját!

Jönnek a lelkek,
most felemelnek,
élnek a szívben, boldog a perc.

Áll csak a gyermek,
nyílnak a termek,
ősz öregember karja ölel...

Sírva virágot
tesz le az álmod,
minden nap van újra remény.

Égi világot,
földi hiányod
így köti össze a hajnali fény...

Vasárnap novemberben!

Reggel felszállnak a fáradt ködök,
angyalok járnak ég és Föld között,
vasárnap novemberben!
Isten házába betér a lélek,
félve kérné a boldogabb létet,
imádság az emberben...

Zörgő levélen az enyészet él,
álmos hajnalon beledi a dér,
szürke világ a fellegen!
Mégis a hited sóhajjal felszáll,
s égi világtól új időkre vár
vasárnap novemberben!

Advent felé a szív is megpihen,
mindig a remény erősít hitben,
angyal suhan kezeden!
Aztán csak várod a ritka csodát,
Isten elküldje hozzánk egy Fiát –
vasárnap novemberben!

Bár most kezdődik, hosszú még az út,
első gyertyádnak fénye így kigyúlt
vasárnap, novemberben!
Koszorúdon még 3 gyertya vár,
mindegyikre a meghitt béke száll,
s fénylenek decemberben...

Angyalok járnak...

Angyalok járnak fent a hegytetőn,
tündérmesékből csipkét lehelnek,
s amikor érzed, minden összedől,
veled együtt bánatot temetnek!

Advent felé így gyakrabban jönnek,
ezüstöt szórva néznek csillagot,
s amikor mégis lehull a könnyed,
rögtön egy gyöngyszem abból készül ott...

Föld gyöngyeiből életet fűznek,
elérnek télen, várva a csodát,
sok régi gondot végleg elűznek,
csak hívják Isten egyszülött Fiát!

Angyalok járnak, megérintenek,
velünk várnak ők, szárnyuk lenge fény
adventi gyertya lángjai felett,
szívedben ébred újra a remény...

Advent felé

Váramozunk angyalt leve,
főként, mikor jó az este,
szárnyainak suhogása:
gondolatunk égi mása.

Váramozunk szeretetre,
ünnepekre, feleletre,
s mi is a valódi érdem?
Ha ezt minden nap elérem!

Advent hetei emelnek,
lelkek néha megremegnek -
hirdetve, hogy szép az élet,
Isten fia emberré lett...

Rejtőzködő szeretet

Ott él a kalácsban,
karácsonyi fényben,
gyermekek szavában,
anyának szemében,
nagy hideg estékben,
neked adja lángját,
s az adventi éjben
hirdeti hatalmát!

Mindig benned lobog,
nincs felírva ára,
dísznek nem rakhatod
a karácsonyfára!
Legyen erős hitben
szívedben az élet,
s feletted az Isten,
aki emberré lett...!

Csodaváró

Hajnali ködben távoli szánon
fut csak a lelked, tétova álom
várva csodákra, téli időkre
szívből a rosszat gyorsan kilökve!
Vársz feleletre, otthoni fényre,
angyali szánon égi reményre,
jégen pattan földön a lépted,
benned a szikra, vár az ígéret...

Lassan a köd már száll fel egészen,
égre tekintve nézel merészen,
téli világod hozza a mádat,
benne az áldás, él az alázat!
Csipke a dérből varrja palástját,
hópihe lassan száll a szobán át,
díszen a város, csendben a lélek,
égen Jézus csillaga éled...

Remény

Avarba hullt a fény,
köd teszi rá kezét,
emlékek lágy zenén
hevernek szerteszét,
kopott cipő a csend,
lábadon egyre lép,
érzésed feldereng,
szívedből álmot tép!

Mégis az éj ezüst,
szárnyán egy hang dalol,
érzed már legbelül,
itt a tél valahol,
angyalok illata
kaláccsal hívogat,
Istennek egy fia
szívedben megmaradt...

Téli csodák...

Téli csodát
hozza a szél,
távoli szán,
még ma elér,
gyermeki szív
nyitva, ha kell,
titka, ha hív,
légy ma közel!

Téli csodák,
benne a hó,
furcsa világ,
angyali szó,
hajnali köd
árnyat idéz,
s fénye mögött
lépdél az ész.

Ünneped él,
rezdül a csend,
álmodig ér,
fordul a rend,
varrhat a fagy
csipkeruhát,
el sose hagyd
téli csodád!

Csokimikulás

Szép a papírja, két szeme néz,
rajta a sapka létet idéz,
távoli tájról hozta a szán,
így ma örülhetsz már igazán!

Kézbe ha tartod, megpuhul ő,
teste a formát elveszítő,
húzd le ruháját, nézd a fejét,
szép csokiember néz ma feléd!

Barna a teste, nincs akadály,
enni csak őt kell, itt a szabály,
gyomrodat el ne rontsd ma vele,
sok gyerek álma vár ma, gyere!

Mikulás

Halk suhanással hozza a szánja,
tél a szakálla, arca derű,
sok kicsi gyermek éneke várja,
szép a varázslat, de ő egyszerű,
kis csomagokban vár az ajándék,
csillog a szempár, boldog a szív,
sok csoki mellett benne a szándék,
gyermeki jóságot odahív...

Kívánság Mikulásra!

Mikulás, te bölcs ember vagy,
szakállad is oly fehér,
szíved hangja el sose fagy,
tudod, hogy mi mennyit ér!

Csomagunkban legyen béke
és gondtalan szeretet,
hogy egymáshoz érjünk végre
a távolságok helyett!

Énekeink halkabbak most,
zárva a maszkok alatt,
így, ami a listámon volt,
felismered arcomat?

Kérem még, hogy a családom
túlélje azt, mi nehéz,
s megértsék az én világom,
mi még csodákat idéz!

Azért sok csokit is hozzá,
nagyon várjuk jöttödet,
mindig igazságos voltál,
jószág árad belőled,

dalainkban tiszta élet,
gyermekkorunk téged hív,
s jöttödben van az ígéret,
boldog lehet minden szív!

Csizmák a téren...

Csizmák a téren
indulnak éppen,
hóban a lépted,
itt van a tél!

Gyermekek várva,
szívük kitárva,
Mikulást látva
mind hazaér...

Csizma a házban
ablakba zártan,
újult ruhában
épp mire vár?

Reggelre kelve,
csokival telve,
varázst nem lesve
ajándék jár!

Itt a Karácsony!

Itt a Karácsony,
szép dala szálljon,
Érzed az ünnep hangulatát!

Tétova álom,
téli világon,
Varr szeretetből rád ma ruhát!

Ünnep az égben,
gyertya a kézben,
Isteni gyermek megszületett!

Ünnep a Földön,
testet is öltösz,
Szívben a szó és élj szeretet!

Karácsony égtől a Földre!

Fenn az égen örök fényben
boldogok az angyalok,
lent a Földön erős hitben
indulnak a pásztorok!

Fenn az égen élő Isten
Földre küldi egy fiát,
lent a Földön ünneplésben
dicsőítjük Máriát!

Fenn az égben-békességben
elindult az üzenet,
lent a Földön csillagfényben
Istenfiú született...

Lent a Földön halk reménnyel
kísérjen a szeretet,
s odafentről égi fénnel
vigyázzák majd hitedet...

Karácsony kicsit másként...

Ez az ünnep kicsit távol
tölthető a rokonságtól,
mégis él a hálaének,
dallamai összeérnek.

Kicsit félve, lassan lépve,
azért mégis megérintve
szíveink a távolságot
átlépik, mint földi láncot.

Másként élünk, de a jászol
kis Jézussal fényt varázsol,
díszes fenyő mellett jószág,
tisztá emberi valóság.

Másként nézve, mégis kérve,
gyermekszemmel megigézve,
ünneped a tiéd marad,
karácsonyi, szép pillanat.

Karácsonyi ének

A szeretet éljen,
hozzád is elérjen,
gyermeknek kis Jézusról
mindenki meséljen!

Nézz szét a világban,
s ami nekünk drága,
őrizzük meg jól hitünket
megváltásra várva!

Karácsonyi ének
hangját hallod szépnek,
békességnek angyalai
hozzád is elérnek!

Csillag ragyogása,
szíved dobbanása,
ajándékodat elhozza
Isten földi mása...

Ahol száll az ének,
karácsonnyal élnek,
ünnepednek hangulatát
önmagadban éld meg!

Karácsony napján

Karácsony napján hallgat az erdő,
hó ropog lábad alatt, az a kincs,
csillag hirdeti, ma valaki eljő
azért, hogy tényleg szívedbe tekints!
Karácsony este sok kicsi gyermek
lopva keresgél a szép fa mögött,
angyali ének betölti a termet,
lelkükben él, hogy ma Jézuska jött...

Karácsony éjjel, tétova árnyak,
libben a függöny, csak nézed a fényt,
régi családtagok hangjai szállnak,
majd szól a pap az éjféli misén.
Karácsony eljött, vártuk a napját,
szeretet szárnyán szívedet add át!

Gyermekálom karácsonyra!

Mit kíván a szívem így karácsony táján?
Körbe angyalokkal, fenyő előtt állván?
Jöjjön el a béke mindegyik családra,
s ne maradjon gyermek, ki e napon árva!
Ne legyen hangos szó, ma senki se félhet,
Jézus megszületett, övé lett az élet!
Angyalkákat várunk csillogó szemekkel,
szívünket kitárjuk, soha ne feledd el!
Szeretjük a szépet, karácsonyi álmot,
s legjobban a féltő, békés jó családot...

Díszítsd fel!

Díszítsd fel a házad
tisztá szívörömmel,
Holdból ezüstszállal,
ne életközönnyel!
Ablakodban mindig
angyalkák éljenek,
s lelkedben végig
kis lángok égjenek!

Díszítsd fel a fenyőd
színes öleléssel,
és gyermeked előtt
te soha ne késs el!
A fenyőfád körül
boldogság a szándék,
s ha mindenki örül,
az lesz az ajándék...

Elfelejtünk...

Elfelejtünk énekelni,
őszintén szívből nevetni,
pedig fenyőd akkor ragyog,
ha alatta mind boldogok!

Elfelejtünk hitet vinni,
hosszan képeslapra írni,
jó kívánság telefonon,
gondolat száll facebook-on!

Elfelejtünk varázsolni,
gondokat elpalástolni,
pedig gyermekszívvel hidd el,
jobb gondolni a békével!

Ne felejtsünk ünnepelni,
minden szépet felfedezni,
Isten teremtett itt csodát,
Földre küldte saját fiát...

Meríts erőt!

Meríts erőt ünnepedből,
Meváltódtól, Istenedtől,
szegénységben is vigasztal,
ma még tele minden asztal!

Meríts hitet csend szavából,
kultúrádból, szép hazádból,
magyar nyelven énekelve,
kis jászollal szíved telve!

Meríts békét családobból,
megbízható barátoktól,
éld meg legszebb képességed,
tudj átadni emberséget!

Meríts fényt a szeretetből,
meg nem szűnő feleletből,
melyet Isten minden nap ad,
ha megérint a pillanat...

Ez a szilveszter...

Ez a szilveszter más, merengő,
otthonodba ér, lépeget,
emlékeid közt felderengő
eddig eltöltött életed!

Szilveszterünkben nagy kívánság,
múljon a kétség újra el,
létünkről ne maradjon válság,
melyről a költő énekel!

Szilveszter éjjel új ruhát ölt,
s aranyzálon jön szebb világ,
emberi szívet így majd átköt,
békét hozva s harmóniát...

S új év hitében boldog ember
felméri majd a végtelent,
s Istentől kapott kegyelemmel
megújuló létet terem.

Szilvesztértől az újévig...

Szilveszternek estéjén
fenn, a világ tetején
minden ember táncot jár,
és egy szebb jövőre vár!

Szilveszternek éjjelén
pezsgőt iszunk, te meg én,
koccintva az újévre,
legyen mindenhol béke!

Újév hideg hajnalán
rád borul a halk magány,
önmagadban mérlegelsz,
az újévben mit tehetsz?

Újév fagyos reggelén
hozzád simul a remény,
feléd száll e kis ének,
s kíván neked szép évet...!